

však přisvědčiti. Podle § 379 ex. ř. nestačí jen povšechná navrhovatelova obava neb osvědčení jen objektivního nebezpečí, na příklad že odpůrce jest zadlužen, stíhán exekucemi nebo že nemá jiného jmění, nýbrž nebezpečí pro navrhovatelův nárok musí vzcházeti z jednání neb chování se odpůrce, jež, ač není snad obmyslným, jest přece hospodářsky a právně neobvyklým nebo nepotřebným a s to, by změnou majetkových poměrů dlužníkových přivedilo ohrožení vydobývání věřitelova nároku. Jak viděti, nepoukazuje již stěžovatelka k odůvodnění svého návrhu na to, že odpůrce po prodeji hodlá neznámo kam přesídliti. Tvrzení, že odpůrce prodal svou polovici mlýna za nápadně nízkou cenu, není ničím doloženo. Rekursní soud správně poukázal na to, že prodej mohl spočívat na nutkavé příčině, buď pro dluhy neb pro spory s manželkou o vyúčtování ze správy společného jmění neb pro neutěšené rodinné poměry, ježto jest s manželkou rozveden. Pouhá skutečnost prodeje nemůže tedy býti směrodatnou pro povolení zatímního opatření, nebylo-li osvědčeno, že odpůrce s výtěžkem za prodanou polovici reality učinil neb hodlá bezprostředně učiniti opatření na újmu nároku stěžovatelčina. Takového osvědčení však nepodala. Rekursní soud uvedl, že odpůrce složil na soudě peníz s útratami přiřčený jeho manželce v dřívějším sporu. To ani sama v dovolacím rekursu zvláště nepopírala. Stěžovatelka poukazuje na protokol o složení vyjevovací přísahy a na seznam jmění, jež odpůrce při roku předložil. Podle tohoto protokolu udal odpůrce podrobně, jak naložil s kupní cenou vzhledem ke svým dluhům. Nelze tedy seznati, že by pro návrh na povolení prozatímního opatření byly osvědčeny podmínky podle § 379 ex. ř., pokud se týče ohrožení tvrzeného nároku.

Čís. 7253.

Lze vésti exekuci propachtováním hostinské a výčepnické živnosti.

(Rozh. ze dne 17. srpna 1927, R I 688/27.)

Soud první stolice vyhověl návrhu dlužníka, by byla zastavena exekuce vnucenou správou dlužníkovy hostinské a výčepnické živnosti. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by vedl dále exekuci proti dlužníku. Důvody: Soud první stolice nařídil zastavení exekuce vnucenou správou dlužníkovy živnosti hostinské a výčepnické, poněvadž nebyla podle šetření provozována s více než se čtyřmi pomocnými silami. Zastavil tedy exekuci z důvodu § 39 čís. 2 ex. ř., ježto byla vedena na právo, které jest podle platných předpisů z exekuce vyňato. Rekurentu dlužno přisvědčiti v tom, že zastavení exekuce nemělo nastati proto, že hostinská živnost není provozována s více než čtyřmi pomocnými silami. Neboť jen u takových živností, k jichž nastoupení se vyžaduje zvláštní způsobilosti, jest — nehledíc k živnostem řemeslným — vnucená správa nepřipustna, jestli provoz vykonáván nejvýše se čtyřmi pomocnými silami (§ 341, první odstavec, ex. ř.). Nesprávným jest tvrzení dlužníka v návrhu na zasta-

vení, že hostinská živnost náleží podle § 15 čís. 15 živn. ř. k živnostem, vyžadujícím k nastoupení zvláštní způsobilosti. Podle § 15 čís. 15 živn. řádu jsou hostinské živnosti pouze označeny jako živnosti koncesované. Průkazu způsobilosti se toho času k jich provozu nevyžaduje. Bylo proto pro věc nerozhodným, zda dlužník obstarával provoz živnosti se čtyřmi či s více pomocnými silami. Tato otázka měla by význam pouze v tom případě, kdyby se požadoval průkaz způsobilosti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle § 19 druhý odstavec živn. nov. jest sice živnost hostinskou a výčepnickou z pravidla provozovati majitelem koncese samým, ale podle odstavce třetího téhož § může býti živnostenským úřadem z důležitých důvodů povoleno, by živnost hostinská a výčepnická byla provozována náměstkem anebo propachtována. Ježto podle toho propachtování živnosti není vyloučeno, není ani exekuce propachtováním jejím nepřipustna (srovnej § 341, odstavec třetí ex ř.) a rekursní soud nezrušil exekuci vedenou na hostinskou živnost povinného veřejným propachtováním pro udánlivou nepřipustnost právem.

Čís. 7254.

Předpisy čl. 347 obch. zák. jsou povahy dispositivní; lhůty ku prozkoumání zboží a k oznámení případných vad mohou býti úmluvou stran změněny, prodlouženy nebo zkráceny. V tom, že bylo odpověděno na výtky, oznámené po zákonné lhůtě a přislíbeno vady odstraniti, dlužno spatřovati uznání včasnosti výtek.

(Rozh. ze dne 17. srpna 1927, Rv I 1174/27.)

Proti směnečnému platebnímu příkazu ohledně směnky, vystavené na zbytek kupní ceny za dodaný stroj, namítli žalovaní započtením pohledávku z náhrady škody, ježto jim žalobkyně nevyměnila staré válce za nové. Procesní soud první stolice zrušil směnečný platební příkaz, odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Dopisem ze dne 12. března 1926 uznala žalující strana svou povinnost, vyměnit »staré« válce za »nové«. Netřeba se tudíž zabývatí otázkou, byla-li vada stroje dodaného žalující stranou žalovanému vytkána včas a lze-li z obsahu dopisu žalovaného ze dne 10. března 1926 dovoditi uznání zažalované pohledávky a vzdání se námitek. Znaleckým posudkem ve spojení s výpovědí svědka jest zjištěno, že žalující strana staré válce za nové nevyměnila a že také nedodala válce bezvadné, jako u nového stroje předpokládati dlužno. V § 1052 obč. zák. vyjádřena jest základní právní zásada, že při oboustranných smlouvách přejímají se závazky zpravidla jen k vůli a za předpokladu zajištěného vzájemného plnění, a že tedy nemá býti jedna strana nucena, by plnila druhé, když není ujištěna vzájemným plněním druhé strany. Posuzuje-li